

Фінансове право

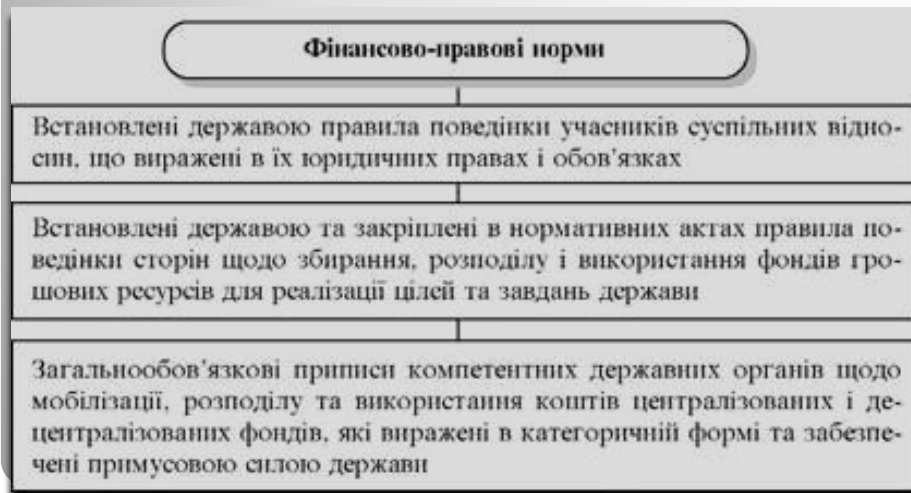
Виконала студентка 2 курсу 2 групи
ф-к ХТІ та УЯПАПК
Скринько Світлана

- Фінансове право —це самостійна галузь права, яка є системою норм прав, що регулюють суспільні відносини у процесі формування, розподілу й використання централізованих децентралізованих фондів коштів держави та місцевого самоврядування, необхідних для реалізації їхніх завдань і функцій і задоволення публічного інтересу.

- Специфіка відносин, що регулюються нормами фінансового права, полягає в тому, що вони складаються в особливій сфері життєдіяльності суспільства — фінансовій діяльності.

Норми фінансового права :

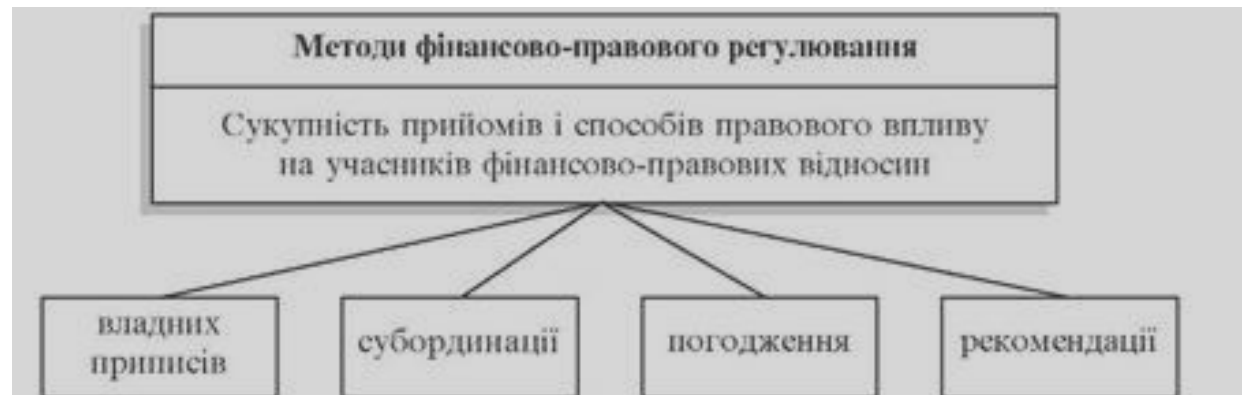
Розподіляються на дві великі частини:

1. *Загальну частину* (норми якої закріплюють загальні принципи здійснення фінансової діяльності)
2. *Особливу частину*, норми якої розподілені на окремі сукупності, що є підгалуззями фінансового права:

- *бюджетне право*
- *податкове право*
- *банківське право*

Як будь-яка інша галузь права фінансове право характеризується специфічним предметом і методом правового регулювання.

- Фінансове право як складова частина системи права України пов'язане з усіма галузями права, проте з окремими із них цей зв'язок є найбільш тісним.

Фінансове право пов'язано із

-адміністративним

-цивільним

-конституційним

-трудовим

- **Зв'язок з адміністративним правом**

Норми адміністративного права регулюють суспільні відносини управлінського характеру, що мають місце насамперед у сфері державного управління. Стосовно фінансових правовідносин, то вони є управлінськими відносинами, оскільки діяльність органів державної влади й органів місцевого самоврядування пов'язана з управлінням в галузі формування, розподілу та використання фондів коштів держави й місцевого самоврядування.

- **Зв'язок з цивільним правом**

Фінансові відносини є майновими відносинами, оскільки їх безпосереднім об'єктом є централізовані та децентралізовані фонди коштів. Цивільне право також регулює майнові відносини, проте між юридично рівними суб'єктами за допомогою диспозитивного методу правового регулювання. Незважаючи на різний метод і предмет правого регулювання вказаних галузей, є такі сфери фінансової діяльності, які впорядковуються одночасно як нормами фінансового, так і нормами цивільного права

● **Зв'язок з конституційним правом**

Хоча предмет правового регулювання конституційного й фінансового права є різний, все ж таки фінансове право розвивається на базі норм конституційного права, конкретизуючи конституційно-правові положення стосовно регулювання фінансової діяльності держави й місцевого самоврядування.

● **Зв'язок з трудовим правом**

Правове ж регулювання системи прав, обов'язків і гарантій, яка передбачає надання соціального захисту, що включає матеріальне забезпечення громадян у разі хвороби, повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, за рахунок відповідних грошових фондів, охоплюється предметом трудового права.

- має, як правило імперативний характер
 - є системою норм, що мають внутрішній розподіл на підгалузі та інститути фінансового права
 - є загальнообов'язковим, так як приписи фінансових норм обов'язкові для виконання тими особами, яким вони адресовані
 - є відносно стабільним і динамічним (норми податкового і банківського права є відносно стабільними, а норми бюджетного права приймаються компетентними органами щорічно)
 - є формально визначеним
 - забезпечується примусовою силою державного апарату.
- Встановлюється чи санкціонується державою :
 1. державний бюджет України (бюджетна система України)
 2. Система оподаткування (податки і збори)
 3. статус національної валюти (а також статус іноземних валют на території України)

Ознаки фінансового права

- Імперативний метод (пов'язаний із високим рівнем визначеності фінансово-правових норм, які вимагають точного і безумовного виконання їх приписів і заборонаю учасникам фінансово-правових відносин самотійно вибирати певну поведінку в конкретних умовах)
- Субординаційний метод (базується на юридичній нерівності сторін, при цьому однією зі сторін фінансово-правових відносин завжди виступає представник держави, який направляє іншій стороні владну вказівку, закріплену в нормативно — правовому акті, що має бути виконаною)
- Диспозитивний метод (дозволяє суб'єкту вибирати певну поведінку в межах передбачених правовою нормою, зазвичай має місце в банківських відносинах)
- Рекомендаційний метод (пов'язаний із визначенням компетентними органами певних зразків поведінки суб'єктів, що можуть бути використані ними на власний розсуд)

Методи фінансового права

- Ознаки фінансових правовідносин як різновиду правовідносин:
 - виникають відповідно до нормам права, які вказують умови їх виникнення і визначають учасників;
 - носять вольовий характер;
 - характерний зв'язок сторін у формі юридичних прав і обов'язків. Причому, завжди присутні дві сторони: одна має суб'єктивне право (уповноважена) інша - несе відповідні юридичні обов'язки (зобов'язана).

Особливі риси фінансових правовідносин, обумовлені специфікою предмету і методу фінансово-правового регулювання:

- виникають в процесі фінансової діяльності держави;
- одним із суб'єктів повинен бути відповідний уповноважений державний орган;
- виникають з приводу грошей.

Ці відмінні риси надають фінансовим правовідносинам характер державно-владних майнових правовідносин.

- Матеріальним змістом фінансових правовідносин є поведінка суб'єктів, а юридичним - суб'єктивні права та юридичні обов'язки учасників, що встановлені фінансово-правовими нормами.

Структура фінансових правовідносин:

- Суб'єкт
- Об'єкт
- Зміст

Суб'єкти фінансових правовідносин - це особи, які беруть участь у конкретних правовідносинах і є носіями фінансових обов'язків і прав. Вони поділяються на групи:

- а) суспільно-територіальні утворення;
- б) колективні суб'єкти;
- в) індивідуальні суб'єкти.

Дякую за увагу !

